

توسعه ساختار ارگانیک در سازمان های ترویجی خدمات مشاوره ای، فنی و مهندسی کشاورزی

*سیما اکبری^۱

^۱دانشجوی کارشناسی ارشد ترویج و آموزش کشاورزی

چکیده

به منظور کاهش مشکلات گریبان گیر بخش کشاورزی و افزایش بهرهوری در این بخش و در راستای واگذاری امور به بخش خصوصی و کوچکسازی دولت، از سال ۱۳۸۶، ایجاد و استقرار شبکه غیردولتی خدمات مشاوره ای، فنی و مهندسی کشاورزی در سطح کشور در عرصه های تولید به منظور ارائه خدمات ترویجی، آموزشی، فنی و اجرایی در راستای کاهش تصدی گری دولت، ارتقای سطح کمی و کیفی تولیدات کشاورزی، ایجاد زمینه اشتغال دانش آموختگان دانشگاهی، بهره مندی هرچه بیشتر کشاورزان از علوم و فنون کشاورزی، ایجاد تحول در ترویج یافته های علمی و ارائه خدمات متناسب با نیاز کشاورزان، افزایش پوشش خدمات ترویج کشاورزی برای تولید کنندگان و بهره برداران، افزایش توان پاسخ گویی دولت به بهره برداران و تولید کنندگان بخش کشاورزی وغیره به اجرا گذاشته شد. این شرکت ها به عنوان یک نظام حقوقی مستقل عمل می کنند و شامل مجموعه ارگانیکی از عناصر انسانی و فیزیکی و امکانات ارتباطی است که ساختاری را برای انتقال دانش فنی و تبادل اطلاعات دوسویه بین کشاورزان و ارائه خدمات نهاده ای، مشاوره ای، فنی و مهندسی مورد نیاز کشاورزان فراهم می کند. از طرفی نیز، مشخصه ها و ارزش های سازمانی از نخستین مجموعه الزاماتی هستند که موفقیت یک سازمان را تحت الشاعع خود قرار می دهند. بنابراین پژوهش حاضر در راستای بررسی ساختار سازمانی مطلوب در شرکت هایی چون خدمات مشاوره ای، فنی و مهندسی کشاورزی، به مطالعه ساختارهای سازمانی رایج پرداخته است. این پژوهش به روش اسنادی انجام شده و اطلاعات مورد نیاز از طریق مطالعات کتابخانه ای و جستجو در منابع الکترونیکی به دست آمده است. نتایج تحقیق حاکی از آن است که به لحاظ ساختار سازمانی، اکثر نظریه پردازان سازمانها را به دو گروه مکانیک و ارگانیک طبقه بندی کرده اند. هر یک از این مدل های ساختاری نیز دارای ابعادی هستند که به نحوی فعالیت شرکت ها را تحت تأثیر قرار می دهند. تشخیص داده شده است که ساختارهای ارگانیکی باعث تسهیل نوآوری و موفقیت بیشتر سازمانها می شوند؛ در حالیکه ساختارهای مکانیکی مانع این فرآیند می گردند.

واژه های کلیدی: شرکت های خدمات مشاوره ای، فنی و مهندسی کشاورزی، ساختار سازمانی، ساختار ارگانیک، ساختار مکانیک

مقدمه

در فضای رقابتی حاکم بر عصر حاضر، بخش کشاورزی کشور به منظور حرکت در راستای تحقق رشد مستمر، مقابله با چالش‌ها و مشکلات، همسویی با روند جهانی شدن و همچنین دستیابی به توسعه پایدار در این بخش نیاز است تا با تمهیدات و تدبیر سیاسی و حمایتی مناسب، در راستای گسترش یک بخش کشاورزی تجاری و توانمند در بازارهای رقابتی گام بردارد (احمدپور داریانی و همکاران، ۱۳۹۰). اما بخش کشاورزی نیز همچون سایر عرصه‌های تولید، همواره با مسائلی روبرو است و به منظور کاهش مشکلات گریبان‌گیر بخش کشاورزی و افزایش بهره‌وری در این بخش و در راستای واکنش‌گاری امور به بخش خصوصی و کوچک‌سازی دولت، از سال ۱۳۸۶، ایجاد و استقرار شبکه غیردولتی خدمات مشاوره‌ای، فنی و مهندسی کشاورزی در سطح کشور در عرصه‌های تولید به منظور ارائه خدمات ترویجی، آموزشی، فنی و اجرایی در راستای کاهش تصدی گری دولت، ارتقای سطح کمی و کیفی تولیدات کشاورزی، ایجاد زمینه اشتغال دانشگاهی، بهره‌مندی هرچه بیشتر کشاورزان از علوم و فنون کشاورزی، ایجاد تحول در ترویج یافته‌های علمی و ارائه خدمات متناسب با نیاز کشاورزان، افزایش پوشش خدمات ترویج کشاورزی برای تولیدکنندگان و بهره‌برداران، افزایش توان پاسخ‌گویی دولت به بهره‌برداران و تولیدکنندگان بخش کشاورزی و غیره به اجرا گذاشته شد. این شرکت‌ها به عنوان یک نظام حقوقی مستقل عمل می‌کنند و شامل مجموعه ارگانیکی از عناصر انسانی و فیزیکی و امکانات ارتباطی است که ساختاری را برای انتقال دانش فنی و تبادل اطلاعات دوسویه بین کشاورزان و ارائه خدمات نهادهای، مشاوره‌ای، فنی و مهندسی موردنیاز کشاورزان فراهم می‌کند (احمدپور داریانی و همکاران، ۱۳۹۰). براساس گزارش‌های موجود از سازمان FAO وضعیت بهره‌وری نیروی انسانی سازمانهای ترویج در کشورهای در حال توسعه دارای وضعیت نابسامانی است. نیاز به تحول و بهسازی مداوم در سازمان ترویج کشاورزی موضوعی است که باید مورد توجه واقع شود، این امر در واقع به علل مختلفی چون، ضرورت اعمال مدیریتی کارآمد بر نیروی انسانی در برنامه‌های ترویجی، نیاز به ارتقای کیفیت خدمات ترویجی، توجه روز افراد به نقش با اهمیت منابع انسانی در مدیریت، تعییرات سریع در فناوریها و تحولات در نیازهای مخاطبین قابل توجه است. در این راستا یکی از مهمترین زمینه‌های تحول سازمانی در چند سال اخیر، بحث کارآفرینی سازمانی بوده است (علم‌بیگی و همکاران، ۱۳۸۸). شرکتها در دنیای رقابت امروزی برای مقابله با چالشهای محیطی باید دست به اقدامات نوآورانه و مخاطره‌آمیز بزنند تا بتوانند در این دنیای رقابتی، موفق عمل کنند. شرکت‌های فنی، مهندسی و مشاوره‌ای کشاورزی نیز از جمله شرکتهایی محسوب می‌شوند که در محیط رقابتی فعالیت می‌کنند و برای رسیدن به مزیتهای رقابتی خدمات جدید عرضه کرده و یا خدمات جاری را با روش‌های جدیدی در جوامع رostایی عرضه می‌کنند.

کارآفرینی از عناصر توسعه پایدار کشاورزی به شمار می‌رود و لازم است کنسرگران و کارگزاران امر، از جمله شرکتهای خدمات مشاوره‌ای فنی مهندسی کشاورزی، تلاشی هدفمند، برنامه ریزی شده و راهبردی را برای تسهیل توسعه کارآفرینی هم در داخل خود شرکتها و همچنین به منظور تحقق کشاورزی پایدار کارآفرینانه در تعامل با سایر کنسرگران در چارچوب نظام داشن، اطلاعات و فناوری کشاورزی به انجام رسانند که این مهم از طریق سازوکارهای مختلفی می‌تواند بیگری شود. لذا با توجه به نقش مهم شرکتهای خدمات مشاوره‌ای فنی مهندسی کشاورزی در پیشبرد اهداف بخش کشاورزی، توسعه و تقویت کارآفرینی در این شرکها میتواند سبب بهبود عملکرد آنها و در نتیجه رشد و توسعه کشاورزی گردد (احمدپور داریانی و همکاران، ۱۳۹۰). توسعه کارآفرینی در سازمان‌های موجود، در اصطلاح «کارآفرینی شرکتی یا سازمانی» خوانده می‌شود. لازمه‌ی کارآفرینی شرکتی آن است که کل سازمان و کارکنان آن دارای روحیه‌ی کارآفرینی شوند (ایمانی‌پور و زیودار، ۱۳۸۷). در این نوع کارآفرینی، سازمان محرك‌ها، مشوق‌ها و آموزش‌های لازم برای اجرای فعالیت‌های کارآفرینانه را فراهم می‌کند (کوراتکو و هادگتس، ۲۰۰۱). اختلاف این نوع کارآفرینی با انواع دیگر آن در این است که فرآیند کارآفرینی توسعه سازمان طی می‌شود تا همه کارکنان بتوانند در نقش کارآفرین انجام وظیفه کنند. این نوآوری در سازمان، هم به محصولات سازمان و هم به نظام‌های

مدیریتی سازمان برمی‌گردد (موحدی و یعقوبی‌فرانی، ۱۳۹۱). بدون تردید مدیریت، عامل مهم شکوفایی و کلید رستگاری، رفاه و استقلال ملت‌هاست؛ لیکن شکوفایی در گرو کار گروهی و سازمانی است و به سامان رسیدن فعالیت‌های گروهی و سازمانی، نیازمند مدیریت اثربخش است. در دنیای رقابت و پیچیدگی روزافزون مهارت‌ها، توفیق سازمان‌ها بدون مهارت‌ها و شیوه‌های مطلوب مدیریت غیرممکن به نظر می‌رسد (دربان‌آستانه، ۱۳۹۱). با این حال، توانایی هدایت موفق هر سازمان یا بنگاه، تنها از عهده مدیرانی با قابلیت‌ها و مهارت‌های تعریف شده برمی‌آید. یکی از قابلیت‌ها و مهارت‌های مهم مدیران در موقوفیت سازمان‌ها، مهارت آنها در ترتیب دادن مدل ساختار سازمانی است. همان‌طور که ذکر شد، نظامهای مدیریتی سازمان‌ها، در فراهم‌سازی بستر لازم برای بروز فعالیت‌های نوآورانه و کارآفرینانه، دارای نقش اساسی می‌باشند و مهم‌ترین بستر برای بروز چنین فعالیت‌هایی در یک سازمان، ساختار سازمانی است که توسط مدیران سازمان‌ها شکل داده می‌شود. به لحاظ ساختار سازمانی، اکثر نظریه‌پردازان از جمله رویبنت^۳ سازمان‌ها را به دو گروه مکانیک و ارگانیک طبقه‌بندی می‌کنند. ساختار کلی هر سازمان فرم هر یک از این دو مدل را به خود می‌گیرد. در ساختار سازمانی ارگانیک، تخصص‌ها چندگانه، تصمیمات جمعی، سازمان تمرکزدایی شده و ارتباطات میان سطوح افقی و دوسریه است. در سازمان‌های مدرن انعطاف‌پذیری و سرعت انجام فرآیندهای نوآورانه از عوامل مهم بوده و این سازمان‌ها گشودگی، ورق‌پذیری و خلاقیت بیشتری نشان می‌دهند. به همین دلیل بوروکراسی شدید و عدم انعطاف نظام کاری و مدیریتی شرکت‌ها، می‌تواند یکی از مهم‌ترین موانع بروز فعالیت‌های کارآفرینانه و نوآورانه باشد (یدالهی فارسی و همکاران، ۱۳۹۰). در مجموع، سازمان‌هایی که بر حسب متغیر انعطاف‌پذیری در سطح بالایی هستند و بر حسب متغیرهای تمرکز، تشریفات و حساسیت در سطح پایینی هستند، ساختاری ارگانیک دارند. در واقع، این نوع ساختار، پیچیدگی و تشریفات کمتری دارد. همچنین، شبکه ارتباطی گویای وسیعی داشته و از مشارکت گسترده‌ای در فرآیند تصمیم‌گیری برخوردار است (اوشاکسرایی و همکاران، ۲۰۱۱). همچنین ساختار ارگانیک، سلسله مراتب سنتی سازمانی را به حداقل ممکن رسانده، لایه‌هایی مدیریتی را کاهش داده، بر ارتباطات و ساختارهای تیمی اتکا کرده و جریان اطلاعات در آن با سرعت بیشتر و بالطبع تصمیم‌گیری‌ها نیز با شتاب و آزادی بیشتری اعمال می‌شوند. در این نوع ساختار بر سیستم پاداش، رقابت‌جویی، مخاطره‌پذیری، پشتیبانی صمیمانه و ارتباطات باز تأکید می‌شود و سازمان با احتمال کمتری دچار تصاد، استرس و ابهام عملکردی میان پرسنل خود می‌شود. همچنین در یک سازمان کارآفرین، گروه‌ها و تیم‌های کاری توانمند شده با بهره بردن از تخصص‌های متعدد اعضای آن، تحقق عملی ایده‌های نوآورانه را پیگیری می‌کنند. تیم‌ها با توجه به پدیده هم‌افزایی، با استفاده از رویکرد حل مسئله به توسعه و پرورش ایده‌های خلاق و نو می‌پردازن. مدیران بایستی از تیم‌ها حمایت کنند تا تکمیل ایده‌ها تسهیل شود (فیضی، ۱۳۸۵). به اعتقاد هادی‌زاده‌قدم و رحیمی (۲۰۰۵)، برای ترویج کارآفرینی سازمانی باید شرایط مناسبی در درون سازمان وجود داشته باشد. عواملی که توسعه کارآفرینی سازمانی را تحت تاثیر قرار میدهد جو یا محیط کارآفرینی نامیده می‌شود. جو سازمانی، فرآیندهای روانشناسی و سازمانی نظری ارتباطات، حلمشکل، تصمیم‌گیری، مدیریت تعارض، یادگیری، انگیزش، رضایت شغلی، توانایی نوآوری و در نهایت کارآیی و بهره‌وری سازمانی را تحت تاثیر قرار میدهد. جو سازمانی که تحت تاثیر ساختار سازمانی قرار دارد، به صورت مستقیم یا غیرمستقیم توسط نیروی کار ادراک شده و انگیزش و رفتار آنها را تحت تاثیر قرار می‌دهد. در واقع، جو سازمانی، اهرمی است برای جهت‌دهی اعمال و فعالیت‌های نیروی انسانی سازمان، نحوه ادراک نیروی کار از وضعیت عینی سازمان و شامل ارتباطات فرد با دیگر اعضای سازمان در فرآیند انجام کار می‌باشد (ناسوردین و همکاران، ۲۰۰۶). به طور کلی، یک جو اثربخش مستلزم وجود استقلال مناسب، دوستی و پیوستگی متقابل قوی، پشتیبانی نظارتی و فشارکاری محدود است (ایمانی‌پور و زیودار، ۱۳۸۷). در مقابل ساختار ارگانیک، ساختار ارگانیک قرار دارد که با پیچیدگی بالا، تشریفات بالا، شبکه‌های ارتباطی گویای محدود شده و مشارکت اندک اعضای پایین‌رتبه در فرآیند تصمیم‌گیری توصیف شده است (اوشاکسرایی و همکاران، ۲۰۱۱). شرکت‌های مکانیکنگر، بطور بسیار دقیق و در سطح عالی ساختاربندی

³. Robins

شده و به سختی تحت کنترل بوده و تا حد زیادی یکنواخت و یکشکل هستند، برای سازگاری نیز محدود کننده بوده و کند عمل می‌کنند (ترزا لائو و همکاران، ۲۰۱۰).

بطور کلی، ساختار سازمانی ای که رفتار کارآفرینی را تقویت می‌کند، عنصر اولیه و مورد نیاز برای موفقیت کارآفرینی سازمانی است (اوشاکسرایی و همکاران، ۲۰۱۱). تشخیص داده شده است که ساختارهای ارگانیک باعث تسهیل نوآوری می‌شوند؛ در حالیکه ساختارهای مکانیکی مانع این فرآیند می‌شوند (ترزا لائو و همکاران، ۲۰۱۰). در راستای پژوهش حاضر، پژوهش‌های گوناگونی به صورت میدانی توسط محققان مختلف داخلی و خارجی انجام شده است که در زیر به برخی از آنها اشاره می‌گردد.

رضازاده (۱۳۸۲) طی پژوهشی، رابطه‌ی میان ساختار سازمانی و کارآفرینی سازمانی را در سازمان رفاه تهران مورد بررسی قرار داد و نتایج پژوهش او نشان داد که رابطه‌ی معنی‌دار ولی معکوس بین "پیچیدگی ساختار سازمانی، تشریفات ساختار سازمانی، تمرکز" و "کارآفرینی سازمانی" وجود دارد. خانی‌فر و وکیلی (۱۳۸۷) نیز، در مطالعه‌ای تحت عنوان "رابطه‌ی میان نوع ساختار سازمانی و کارآفرینی سازمانی در شرکتهای اقتصادی کوچک و متوسط" مسائلی را در زمینه‌ی ساختارهای مکانیک - ارگانیک و کارآفرینی سازمانی مورد بررسی قرار دادند. نتایج بدست آمده نشان داد که رابطه‌ی معنی‌داری میان نوع ساختار سازمانی و کارآفرینی سازمانی وجود دارد و ساختار مکانیکی و کارآفرینی سازمانی رابطه‌ی معکوس با یکدیگر دارند. همچنین نتایج تحقیق اوشاکسرایی و همکاران (۲۰۱۱)، نشان می‌دهد که رابطه‌ی مثبت و معنی‌داری میان ساختار سازمانی ارگانیک و کارآفرینی سازمانی وجود دارد. چن^۴ (۲۰۰۵) از دیگر پژوهشگرانی است که طی پژوهشی در ۷۵ سازمان دولتی چینی دریافت که فرهنگ سازمان، استراتژی‌های سازمانی قابل انتطاف، حمایت از مشارکت کارآفرینان و کارمندان در تصمیم‌گیری سازمانی نقش عمده‌ای در توسعه‌ی کارآفرینی سازمانی دارند و ریگروک و همکاران^۵ (۲۰۰۰)، بیان کردند که رابطه‌ی مثبتی میان نوآوری و سبک رهبری مشارکتی از طریق مشاوره‌های مکرر وجود دارد. سیستم مدیریتی تمرکز نیز به عنوان یکی از موانع کارآفرینی شناخته شده است و نتایج تحقیق آنا و کارئو (۱۹۹۸)، حاکی از این است که سطح بالای تمرکز در سازمان منجر به سطح پایینی از کارآفرینی می‌شود. علم‌بیگی^۶ و همکاران (۲۰۰۹) در تحقیق خود که به بررسی عوامل سازمانی موثر بر توسعه کارآفرینی سازمانی در سازمان ترویج کشاورزی پرداخته بودند، دریافتند که میان توسعه کارآفرینی سازمانی و متغیرهای مرتبط با عوامل سازمانی رابطه معنی‌دار و مثبتی وجود داشته است. همچنین چهار متغیر سبک رهبری، راهبرد سازمانی، نظام کنترل سازمانی و فرهنگ سازمانی به ترتیب دارای بیشترین نقش در پیش‌بینی تغییر توسعه کارآفرینی سازمانی بوده‌اند. هورنزنی و همکاران (۱۹۹۳)، مهم‌ترین عوامل سازمانی تأثیرگذار بر موفقیت کسب و کارهای کارآفرینانه را تشویق به نوآوری، توسعه تیم‌های کارآفرینی، تفویض اختیار، حمایت مدیریت و شیوه‌های صنایع کوچک شهرک صنعتی اراک با رویکرد ساختاری "انجام داده‌اند. نتایج این تحقیق نشان داد که رابطه‌ی مثبتی میان انعطاف‌پذیری قوانین و مقررات، شفافیت و ظایف، وجود تیم‌های کاری، روابط سازمانی کارآفرینانه و توسعه‌ی کارآفرینانه صنایع کوچک وجود دارد. هورنزنی^۷ و همکاران (۲۰۰۲)، نیز در پژوهش خود به این نتیجه رسیدند که سازماندهی فعالیت‌ها، اختیار و مسئولیت، تقسیم کار، قوانین و مقررات، حمایت‌های مدیریتی، ساختار و سلسله مراتب، فرهنگ سازمانی و دسترسی به منابع در شکل‌گیری و توسعه کارآفرینی در سازمان‌ها مؤثرند.

مقایسه‌ی دو گروه توسط آمabil و همکاران^۸ (۲۰۰۴)، نشان داد که رهبر گروه ناموفق تمایل زیادی به کنترل همه‌جانبه‌ی کارکنان از طریق صدور دستورات و صرف مدت‌زمان زیادی جهت بررسی و چک کردن داشت؛ حتی برای کارکنان بسیار

⁴. Chen

⁵. Ruigrok et al.

⁶. Alambeigi

⁷. Hornsby

⁸. Amabile et al.

مجریشان. نتایج تحلیل رگرسیون در پژوهش آنتونسیک و زورن (۲۰۰۴) نیز، نشان داد که روابط میان حمایت سازمانی و سه عنصر کارآفرینی شرکتی (اقدام به ریسک جدید، نوآوری تولید و نوآوری تکنولوژیکی) مثبت و معنی دار بودند آمده است و هیل (۲۰۰۳)، طی تحقیقی در هشت سازمان در افریقای جنوبی ساختار سازمانی، سیستم تشویق و پاداش سازمان، مدیریت سازمان و فرهنگ سازمانی را به عنوان عوامل مؤثر بر توسعه‌ی کارآفرینی شناسایی کرد. الانی و رودگرنژاد (۱۳۸۹) نیز در پژوهش خود به این نتیجه رسیدند که اهدای پاداش‌های مادی و معنوی از سوی سازمان به کسانی که در انجام فعالیتها و اداره کسب و کار خویش موفق بوده‌اند و روند رو به رشدی را در ارائه کالاها و خدمات نو به جامعه دنبال کردند، تجلیل از مدیران موفق شرکت‌های کوچک و متوسط در جشنواره‌های مختلف کارآفرینی و افزایش منزلت اجتماعی آنها، در منطقه مورد بررسی ضروری به نظر می‌رسد و امور مالیاتی، حقوقی، مدیریتی، بیمه و بازاریابی نیز باید مورد توجه قرار گیرند. همچنین هایتون (۲۰۰۵) دریافت که بنگاه‌های کوچک و متوسط موفق، می‌توانند از طریق گسترش پاداش‌های درونی سازمان، سطح تمهبدات افراد را برای مبادرت به اقدامات ریسک‌آمیز ارتقاء داده و این فرهنگ را در سراسر سازمان گسترش دهند.

در زمینه مسائل آموزشی نیز، احمدپور داریانی و مقیمی (۱۳۸۷) به بررسی نیازهای آموزشی صاحبان کسب و کارهای کوچک در حوزه کارآفرینی پرداخته و نتایج حاصل از تحقیق آنها نشان می‌دهد که به علت شکاف بسیار بین وضع موجود و وضع مطلوب بسیاری از مؤلفه‌های آموزشی، برای تقویت مهارت و روحیه کارآفرینی برنامه‌های آموزشی وسیع و جدی مورد نیاز است و یافته‌های پژوهش امین‌بیدختی (۱۳۸۸) نشان می‌دهند که بین وضعیت تکنولوژی پیشرفته، درجه تخصص و آگاهی نیزی کار، شیوه‌های مدیریتی، نحوه حمایت مؤسسات مالی، تنوع و نوآوری در ارائه خدمات جدید و ریسک‌پذیری شرکت‌ها و خلق فرصت‌های کارآفرینی رابطه وجود دارد.

روش‌شناسی تحقیق

پژوهش حاضر به لحاظ هدف، تحقیق و توسعه‌ای و به لحاظ نحوه گردآوری داده‌ها از نوع تحقیقات اسنادی-توصیفی می‌باشد. به این صورت که این پژوهش از طریق مطالعه اسناد موجود در زمینه موضوع مورد نظر (اهمیت مدل ساختار سازمانی در توسعه کارآفرینی سازمانی)، اطلاعات لازم را گردآوری کرده و با استفاده از فن تالیف، آنها را به نحو مطلوبی جمع‌بندی می‌نماید. در نهایت با افزودن مطالبی مکمل مطالب تحقیقات پیشین، شکل جدیدی از ابعاد مختلف موضوع مورد پژوهش را ارائه می‌دهد و از این طریق به توسعه مطالب موجود در این زمینه، می‌انجامد.

نتایج و بحث

با توجه به مطالعات انجام شده در رابطه با موضوع مورد پژوهش، ابعاد گوناگونی که برای ساختار سازمانی ارگانیک تعریف و مطرح شده است، عبارتند از: ارتباطات دوسویه درون سازمان و ساختارهای تیمی، پیچیدگی و تشریفات کمتر، تمرکزدایی، رهبری مشارکتی و تصمیم‌گیری جمیعی، حمایت از مشارکت کارآفرینان و کارمندان در تصمیم‌گیری سازمانی، کاهش شدت بوروکراسی، گشودگی، وفق‌پذیری و انعطاف‌پذیری در نظام کاری و مدیریتی و قوانین اجرایی سازمان، حداقل سلسه مراتب سازمانی و لایه‌های مدیریتی، نظام کنترل سازمانی، سیستم پاداش، تشویق و انگیزش، برنامه‌های آموزشی وسیع و جدی. با توجه به مطالب ارائه شده، محیط و ساختار سازمانی را می‌توان از طریق چند گویه اصلی مورد بررسی قرار داد. از جمله: ارتباطات درون سازمانی، تمرکزدایی و رهبری مشارکتی، حمایت سازمانی (آموزش نیزی انسانی؛ کنترل و نظارت؛ یا اعتماد و سیستم پاداش و انگیزش کارکنان). در زیر به شرح هر یک از گویه‌های مذکور پرداخته می‌شود.

الف- ارتباطات درون سازمان

ارتباطات درون شرکتی اولین فاکتور مهمی است که سهولت یا ممانعت از کارآفرینی شرکتی را تحت تأثیر قرار می‌دهد. ارتباطات

آزاد به عنوان یک روش تسهیل اطلاعات و نیز به عنوان عنصری بسیار مهم برای نوآوری مطرح شده است. در سطح شرکتی، مقدار و کیفیت ارتباطات می‌تواند به عنوان یک پیش‌بین مهم کارآفرینی شرکتی در نظر گرفته شود (آنتونسیک، ۲۰۰۱). برقراری روابط با کیفیت بالاتر، کارکنان را برای فعالیت‌های چالش‌برانگیز آماده می‌سازد (دی جونگ و دن هارتونگ، ۲۰۰۷، ۱۰).

ب- تمرکز زدایی و رهبری مشارکتی

یکی از عناصر مهم در ساختار ارگانیک رهبری مشارکتی است. رهبران بر رفتار نوآورانه کارکنان تأثیر می‌گذارند هم از طریق همکاری با آنها در جهت برانگیختن تولید ایده و هم از طریق برخی روزانه با عموم کارکنان. رهبری مشارکتی با به کارگیری روندهای مختلف تصمیم‌گیری سر و کار دارد که زمینه را برای کسانی که می‌توانند بر تصمیمات رهبر تأثیر بگذارند و نیز کسانی - که در انجام وظایف خود استقلال (خوداختاری) دارند، فراهم می‌کند. رهبری مشارکتی دارای اهمیت فراوانی است و می‌توان ادعا نمود که رابطه‌ی مثبتی میان نوآوری و سبک رهبری مشارکتی از طریق مشاوره‌ی مکرر، وجود دارد. رهبری مشارکتی به اشکال مختلفی می‌تواند ظهور یابد؛ از جمله مشاوره و هم‌فکری، تصمیم‌گیری مشارکتی و هیأت نمایندگان (دی جونگ و دن هارتونگ، ۲۰۰۷). برای اینکه یک شرکت بتواند کارآفرین شود، ضروری است که به کارکنانش اجازه دهد که در تصمیمات اجرایی مشارکت داشته باشند (ترزا لانو و همکاران، ۱۱، ۲۰۱۰).

پ- حمایت‌های سازمانی (آموزش نیروی انسانی، اعتماد و سیستم کنترل و نظارت؛ و سیستم پاداش و انگیزش کارکنان)

حمایت‌های سازمانی یکی دیگر از عناصر ساختار ارگانیک به شمار می‌رود. دمیریگ و همکاران (۲۰۰۶)، حمایت‌های مدیریت سازمان از کارکنان را به عنوان یک عامل اساسی در توسعه کارآفرینی سازمانی در سازمانها شناسایی کرده‌اند. (علم‌بیگی و همکاران، ۱۳۸۸). با توجه به مطالعات انجام‌شده، سه عامل آموزش نیروی انسانی، سیستم کنترل و نظارت و سیستم پاداش و انگیزش کارکنان به نوآوری و کارآفرینی شرکتی به عنوان مهم‌ترین زمینه‌های حمایت مدیران از کارکنان مورد تأکید محققان و صاحب‌نظران بوده است.

دی جونگ و دن هارتونگ (۲۰۰۷)، یکی از راههای نوآورتر شدن سازمان‌ها، سرمایه‌گذاری بر روی توانایی کارکنانشان جهت نوآور شدن می‌دانند. از آنجا که آموزش نیروی انسانی، امروزه از مهم‌ترین اصول مدیریتی محسوب می‌شود که انعطاف- پذیری‌سازمان‌ها در تعییر فناوری یا خدمات مورد ارائه را امکان‌پذیر می‌سازد، در این راستا مدیران شرکت‌ها باید بر مهارت‌های مدیریتی جذب، آموزش و به کارگیری صحیح نیروی انسانی تسلط داشته باشند (امین‌آقایی، ۱۳۸۸) تا بتوانند یک تیم کاری با معلومات و دانش کاری جدید و مناسب برای آغاز و یا ادامه‌ی فعالیت خود در شرکت داشته باشند و با استمرار در امر آموزش، منجر به پهلوی روزافزون عملکرد سازمان شوند.

نحوه نظارت و کنترل فعالیت‌های سازمان و یا اعتماد به کارکنان نیز از دیگر زمینه‌های حمایتی به شمار می‌رود. لئونارد و سواپ^{۱۰} (۲۰۰۵) معتقدند که درجه‌ای از نظارت برای اطمینان‌بخشی از پیشرفت نوآوری‌ها و فعالیت‌های جاری مطلوب است. اما، نظارت بیش از حد ممکن است پیامدهای منفی برای رفتار کاری داشته باشد. تمرکز بسیار سخت بر روی پیش‌گیری از خطا (از طریق نظارت) به احتمال زیاد منجر به سطح پایین‌تری از رسیک‌پذیری، اکتشاف و نوآوری می‌گردد (کرکمن و دن هارتونگ^{۱۱}، ۲۰۰۴). از طرفی نیز، اعتماد اشاره دارد بر باور به اعتبار سایر افراد بر حسب انجام وظیفه. اعتماد می‌تواند به عنوان پیش‌نیاز ضروری برای نوآوری تکنولوژیکی در نظر گرفته شود (آنتونسیک، ۲۰۰۱). در برخی موارد بهتر است کنترل و نظارت جای خود را به اعتماد بدهد و این می‌تواند فرصت‌های بیشتری را در اختیار افراد کارآفرین در جهت کشف و بهره‌برداری از فرصت‌ها بگذارد و در نهایت منجر به نوآوری و کارآفرینی شود. سبک رهبری آزادمنشانه، بسترهای لازم را برای خلاقیت و نوآوری سازمانی مهیا

¹⁰. De Jong & Den Hartog

¹¹. Theresa Lau et al.

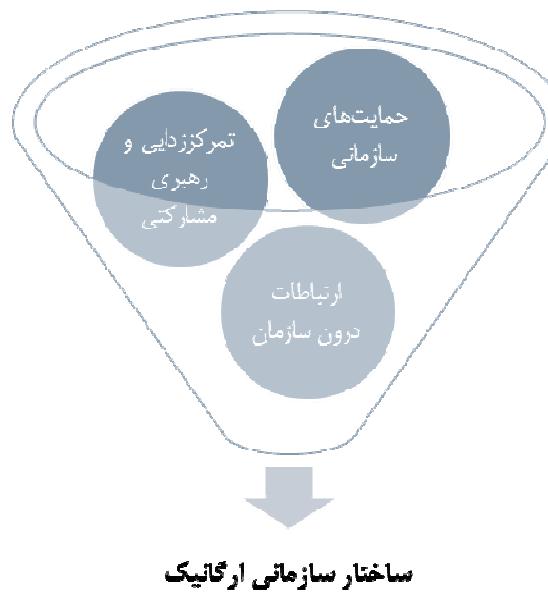
¹². Leonard & Swap

¹³. Kirkman and Den Hartog

می‌کند و کنترل‌های شدید مانع بروز خلاقیت می‌شوند (فیضی، ۱۳۸۵). یکی دیگر از مهم‌ترین حمایت‌هایی که می‌تواند به طور مؤثری کارکنان یک شرکت را به نوآوری و کارآفرینی ترغیب کرده و رقابت سالمند را در بین آنها ایجاد کند، اهدای پاداش به این افراد می‌باشد که آنتونسیک (۲۰۰۱) نیز آن را به عنوان یکی از حمایت‌های مهم سازمانی نام می‌برد. فرانزوئی و لیسوونی (۲۰۰۶)،owanی و رودگرنزد (۱۳۸۹) و حمیدی و محمدی (۱۳۸۸) نیز از جمله پژوهشگرانی هستند که انگیزه‌های اقتصادی را عامل بسیار مهمی برای انجام فعالیت‌های کارآفرینانه می‌دانند و اعطای پاداش‌های تشويقی از سوی مدیران را یکی از روش‌های بسیار مهم برای انگیزش کارکنان یک شرکت در راستای انجام و بهبود فعالیت‌های کارآفرینانه معرفی می‌کنند. حمایت مدیران از کارکنان در جهت پیگیری ایده‌های نو، قدردانی و استقبال از افراد صاحب‌ایده، حمایت و میدان دادن به طرح‌های نوآوری کوچک و آزمایشی، تنوع در حمایت‌های مالی، قبول مسئولیت فعالیتهای کارآفرینانه، پذیرش ریسک به عنوان خصیصه‌ای مثبت، تقبل راهبری فعالیتهای کارآفرینانه و موارد مشابه را می‌توان از جمله مهم‌ترین اقدامات حمایتی مدیران از افراد خلاق و نوآور در راستای القای روحیه کارآفرینی سازمانی قلمداد نمود. اما شیوه‌های نادرست پاداش نیز، به عنوان یکی از موانع کارآفرینی سازمانی از دید صاحبنظران شناخته شده است (فیضی، ۱۳۸۵).

در مجموع، شکل جدید ابعاد مربوط به ساختار سازمانی ارگانیک را می‌توان به صورت زیر نشان داد:

شکل ۱ مهم‌ترین ابعاد ساختار سازمانی ارگانیک

منابع

احمدپور داریانی، محمود و مقیمی، محمد (۱۳۸۷) "اموزش کارآفرینی در کسب و کارهای کوچک و متوسط ایران: نیازها و راهکارها". مجله توسعه کارآفرینی، شماره اول.

احمدپور داریانی، محمود، نیکین، حسین و کریمی، آصف (۱۳۹۰) "عوامل مؤثر بر توسعه کارآفرینی در شرکت‌های خدمات مشاوره‌ای فنی مهندسی کشاورزی استان زنجان". مجله تحقیقات اقتصاد و توسعه کشاورزی ایران، دوره ۴۲-۲، شماره ۴: ۵۴۶-۵۳۵.

الوانی، مهدی و روذرگرند، فروغ (۱۳۸۹) "مدل توسعه کارآفرینی در سازمان‌های کوچک و متوسط". چشم‌انداز مدیریت بازرگانی، شماره ۴، پیاپی ۳۷: ۸۷-۸۳.

امین‌آقایی، مهرناز (۱۳۸۸) "بررسی عوامل مرثی بر عملکرد صنایع کوچک و متوسط (SME's) صنعتی در خلق فرصت‌های کارآفرینی". فصلنامه روتایی و توسعه، سال یازدهم، ۴: ۱۴۶-۱۲۵.

امین‌بیدختی، علی‌اکبر (۱۳۸۸) "نقش بنگاه‌های کوچک و متوسط (SME's) صنعتی در خلق فرصت‌های کارآفرینی". نشریه کاوش‌های مدیریت بازرگانی، سال اول، ۲: ۱۹۰-۱۷۱.

ایمانی‌پور، نرگس و زیودار، مهدی (۱۳۸۷) "بررسی رابطه گرایش به کارآفرینی شرکتی و عملکرد: مطالعه موردی نمایندگی‌های فروش شرکت سهامی بیمه ایران در شهر تهران". توسعه کارآفرینی، سال اول، ۲: ۳۴-۱۱.

جوانمرد، حبیبالله و مردانی، عباس (۱۳۸۸) "بررسی توسعه کارآفرینانه صنایع کوچک شهرک صنعتی اراک با رهیافت ساختاری". دو سالنامه علمی- عمومی ۵۹، ۱۹، ۱۲۶-۱۱۳.

حمیدی، ناصر و محمدی، نبی‌الله (۱۳۸۸) "کارآفرینی فردی و بنگاهی مطالعه‌ای در اداره کل تربیت بدنی استان زنجان". مجله مدیریت توسعه و تحول، ۲: ۳۴-۲۱.

خانی‌فر، حسین و وکیلی، فردین (۱۳۸۷) "رابطه میان نوع ساختار سازمانی و کارآفرینی سازمانی و اقتصادی در شرکت‌های اقتصادی کوچک و متوسط". سالنامه توسعه کارآفرینی، ۱ و ۲، ۵۵-۳۵.

دریان‌آستانه، علیرضا، قدیری‌معصوم، مجتبی و فیروزی، محمدعلی (۱۳۹۰) "بررسی ارتباط بین عملکرد سازمانی و مهارت‌های کارآفرینی مدیران محلی روتایی". فصلنامه پژوهش‌های روتایی، سال سوم، ۱: ۵۹-۲۷.

رضازاده، حسین (۱۳۸۲) "رابطه میان ساختار سازمانی و کارآفرینی سازمانی (مطالعه موردی سازمان رفاه تهران)". پایان‌نامه ارشد، دانشگاه تهران.

فیضی، کامران (۱۳۸۵) "تجزیه و تحلیل آمادگی شرکتی برای ارتقا به سازمان کارآفرین". فصلنامه علوم مدیریت ایران، دوره اول، ۲: ۸۹-۱۰۸.

موحدی، رضا و یعقوبی‌فرانی، احمد (۱۳۹۱) "درآمدی بر کارآفرینی روتایی". همدان: دانشگاه بوعالی سینا، ۱۳۹۱، چاپ اول.

یدالهی فارسی، جهانگیر و رضوی، مصطفی (۱۳۹۰) "نقش سرمایه اجتماعی و سرمایه انسانی در کارآفرینی جوانان در روستاهای بخش کربال". پژوهش‌های جغرافیای انسانی، ۷۹: ۱۱۵-۱۰۳.

- Alambeigi, A., Malek Mohammadi, I., & Moghimi, S.M. (2009a) "An investigation of the influence of organizational factors on entrepreneurship development in Iranian agricultural extension organization (IAEO)". *Iranian Journal of Agricultural Economics and Development Research*, 40(1):21-29. (In Farsi).
- Amabile, T.M., Schatzel, E.A., Moneta, G.B. and Kramer, S.J. (2004) "Leader behaviors and the work environment for creativity: perceived leader support". *Leadership Quarterly*, Vol. 15, No. 1: 5-32.
- Antoncic, B. (2001) "ORGANIZATIONAL PROCESSES IN INTRAPRENEURSHIP: A CONCEPTUAL INTEGRATION". *Journal of Enterprising Culture* Vol. 9, No. 2: 221-235.
- Antoncic, B. & Zorn, O. (2004) "The Mediating Role of Corporate Entrepreneurship in the Organizational Support–Performance Relationship: An Empirical Examination". *Managing Global Transitions* 2(1): 5-14.
- Chen, J., Zhu, Z. & Anquan, W. (2005) "A system model for corporate entrepreneurship". *International Journal of Manpower*, 26(6): 529-543.
- De Jong, J.P.J. and Den Hartog, D.N. (2007) "How leaders influence employees' innovative behavior". *European Journal of Innovation Management*, Vol. 10, No. 1: 41-64.
- Franzoni, C. and Lissoni, F. (2006) "Academic entrepreneurship, patents, and spin-offs: critical issues and lessons for Europe". Presented for European Commission as part of the KEINS project. USA: Georgia State University & Italy: Universita di Brescia and CESPRI-Universita Bocconi, available from: <http://ftp.unibocconi.it/pub/RePEc/cri/papers/WP180Fr> anzioniLissoni.pdf.
- Hill, M. E. (2003) "The Development of an Instrument to Measure Intrapreneurship: Entrepreneurship within the Corporate Setting. Full thesis submitted in fulfillment of the requirements for the degree Master of Arts (MA) in Industrial Psychology". Department of Psychology Rhodes University, Grahams town, available at: <<http://eprints.ru.ac.za/210/1/hill-ma-thesis.pdf>>.
- Hornsby, J.S.; Naffziger, D.W; Kuratko, D.F; and Montagno, R.V. (1993) "An interactive model of the corporate entrepreneurship process". *Entrepreneurship Theory and Practice*. Vol. 17, No. 3: 29-37.
- Hornsby, J.S., kuratko, D.F., & Zahra, S.A. (2002) "Middle managers' perception of the internal environment for corporate entrepreneurship: Assessing a measurement scale". *Journal of Business Venturing*, 17: 49-63.
- Kirkman, B.L. and Den Hartog, D.N. (2004) "Team performance management in Lane, H., Maznevski, M., Mendenhall, M. and McNett, J. (Eds)". *Handbook of Cross-Cultural Management*, Blackwell Publishers, Malden, MA.
- Lau, T., Chan, K.F., Tai, S.H.C. and Ng, D.K.C. (2010) "Corporate Entrepreneurship of IJVs in China". *Management Research Review*, 33(1): 6-22.
- Leonard, D. and Swap, W. (2005) "When Sparks Fly: Harnessing the Power of Group Creativity". Harvard Business Publishers, Cambridge.

- Nasurdin, A.M., Ramayah, T. and Beng, Y.C. (2006) "Organizational Structure and Organizational Climate as Potential Predictors of Job Stress: Evidence from Malaysia". International Journal of Commerce & Management, 16(2):116-129.
- Ooshaksaraie, M., Asghari, M.H., Farajpur, Z. and Taleghani, M. (2011) "Relation between organizational structure and organizational entrepreneurship (Case study: manufacturing companies in the west of Mazandaran province)". Kuwait Chapter of Arabian Journal of Business and Management Review, 1(4): 150-159
- Ruigrok, W., Achtenhagen, L., Rugg-Sturm, J. and Wagner, M. (2000), "Hilti AG: shared leadership and the rise of the communication organization", in Pettigrew, A. and Fenton, E. (Eds), *The Innovating Organization*, Sage, London.

Development of Organic structure in the Promoting organizations of Agricultural consulting services, Technical and Engineering

Sima Akbari^{1*}

Master of Science of Agricultural education and extension¹
Bu Ali Sina University of The Islamic Republic of Iran

Abstract

In order to reduce the problems of Agriculture sector and increase productivity in this sector and In line with leaving the affairs to the private sector Government downsizing, Creating and deploying a nongovernmental network of Agricultural consulting services, Technical and Engineering in the Country level in the fields of production In order to offer the Extensional, Educational, Technical and Administrative services in order to reduce the government outsourcing, Promote the quality and quantity level of agriculture production, Creating job fields of Collegiate Graduates, more benefiting of farmers from agricultural Sciences and Techniques, Creat the changes in promote the scientific findings and provide services tailored to the needs of farmers, Increasing the coverage of agricultural extension services for producers and Beneficiaries, Increase government accountability to Agricultural beneficiaries and producers and etc Was administered Since 1386. These companies act as an independent legal system and include the Organic collection of physical and human elements and communication facilities that provide the Structure for the transfer of Technical knowledge and exchange of mutual information between farmers and provide the required input, consulting, technical and Engineering services for farmers. In addition, these organizational characteristics and values are the first set of requirements that overshadow the success of an organization. So, the present study in line with investigating the optimal organizational structure in companies such as Agricultural consulting services, Technical and Engineering has been studied the common organizational structures. This research has been done by the documentary method. Required Information has been achieved through studies of library and and search in the electronic resources. The results of study show that in terms of organizational structure, the majority theorists have been classified organizations to two groups: mechanical and organic. Each of these structural models have aspects that affect the companies activity. Has been recognized that organic structures facilitate innovation and success in the most organizations; While mechanical structures are hindering this process.

Key Words: Agricultural consulting services, Technical and Engineering companies, Organizational structure, Organic structure, mechanical structure.